

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Μαρτυρίου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας († 4.7.1918)

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΑΓΙΟΙ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β΄

Μέρος Γ΄

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ, με τὴν χάρι τοῦ Κυρίου, τὰ ἄρθρα μας γιὰ τοὺς Ρώσους Νεομάρτυρας καὶ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν Τσαρική Οἰκογένεια, ὀφείλουμε νὰ ἐπισημάνουμε καὶ πολὺ νὰ προσέξουμε τὴν *σύγχρονη ἐπανάστασι*, ἡ ὁποία ἔχει παρατηρηθῆ στὴν ρωσικὴ ἱστοριογραφία.

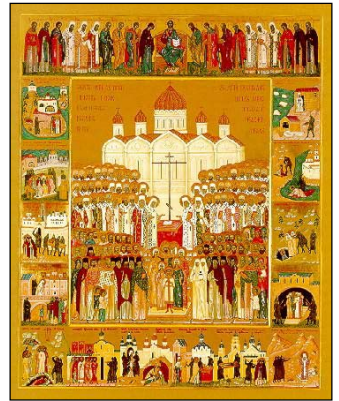
Σήμερα δηλαδὴ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ σοβαροὺς καὶ ἐμβριθεῖς ἱστορικούς, ὅτι οἱ Μπολσεβίκοι *σκοπίμως διέστρεψαν* τὴν εἰκόνα τῆς Βασιλικῆς-Τσαρικῆς Οἰκογενείας καὶ τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προκειμένου νὰ δικαιολογήσουν τὴν φρικτὰ αἱματηρὴ τυραννία, ἡ ὁποία διεδέχθη τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Μοναρχία.

Αὐτῆς τῆς *σκοπίμου διαστροφῆς* ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν δυστυχῶς θύματα καὶ διάφοροι Ὁρθόδοξοι καὶ μάλιστα θεολόγοι, οἱ ὁποῖοι βλασφημοῦν τοὺς Ἁγίους, δεικνύοντες τὴν πνευματικὴ των πτωχεία.

Ἡ εὐλάβεια τῶν πιστῶν πρὸς τοὺς Ἁγίους Ρώσους Νεομάρτυρας, ἰδίως πρὸς τὸν Τσάρο, ἦταν αὐθόρμητη καὶ μεγάλη εὐθύς μετὰ τὸ Μαρτύριό τους.

Ἡ οἰκία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐφονεύθη ἀγρίως ἡ Τσαρική Οἰκογένεια στὸ Αἰκατερίνμπουργκ, ἔγινε ἀμέσως λαϊκὸ προσκύνημα. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, οἱ Μπολσεβίκοι τὴν ἐκρήμνισαν!

Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθεϊστικοῦ καθεστῶτος ἀκόμη, μέσα στὴν Ρωσία ἐτιμῶντο μεγάλως οἱ Νεομάρτυρες. Μία χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν Μόσχα, ἡ ὁποία εἶχε δημοσιευθῆ τότε στὴν Δύσι, ἀνέφερε:

«Ἐχω μάθει, ὅτι τελοῦν τὴν Ἀκολουθία τῶν Νεομαρτύρων εἰς ἓνα Μοναστήρι. Μερικοὶ Ἱερεῖς ἐπίσης εἶναι γνωστοὶ εἰς ἐμένα, οἱ ὁποῖοι τελοῦν ἀνοικτὰ Παρακλήσεις τῶν Νεομαρτύρων στοὺς Ναοὺς των. Ἄλλὰ εἶναι σὲ δυσπρόσιτα μέρη. Ἐνας τέτοιος Ἱερεὺς μὲ ἐκπλήσσει: ἔχει μεγάλη Ἑνορία, ὅμως ποτὲ δὲν μνημονεύει τὶς Ἀρχές. Σὲ Παρακλήσεις μνημονεύει τὸν ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης καὶ τοὺς Νεομάρτυρας ὀνομαστικῶς...».

Εἶναι ἐνδεικτικό, ὅτι καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης εἶχε προφητεύσει πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ὅπως καὶ ὁ Ὅσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, τὴν τραγικὴν τύχη τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Τσάρου.

Τὸ 1905, σὲ μία ὁμιλία του εἶχε εἰπεῖ:

«Ἄν ὁ Ρωσικὸς λαὸς δὲν μετανοήσῃ, τότε τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐγγίζει. Ὁ Θεὸς θὰ πάρῃ τὸν εὐλαβῆ Τσάρο καὶ θὰ στείλῃ στὴν θέσι του μία μάστιγα ἐν τῷ προσώπῳ ἐνὸς ἀσεβοῦς, σκληροῦ, αὐτοκλήτου ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ πλημμυρίσῃ τὴν γῆ μὲ αἷμα καὶ δάκρυα».

* * *

ΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΥΜΕ ὅμως δύο ἀκόμη θαύματα, προτοῦ νὰ προχωρήσουμε, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀγιότητα τοῦ Τσάρου Νικολάου Β΄.

(α) Τὸ 1925 στὴν Σερβία ἦταν μία γερόντισσα μάννα, ἡ ὁποία εἶχε τρεῖς γιουούς: οἱ δύο εἶχαν χαθῆ στὸν πόλεμο καὶ ὁ τρίτος εἶχε ἐξαφανισθῆ χωρὶς νὰ ἀφήσῃ κανένα ἶχνος.

Μία νύχτα ἡ πονεμένη μάννα προσευχήθηκε θερμὰ γιὰ ὅσους σκοτώθηκαν στὸν πόλεμο καὶ ἔπειτα ἀποκοιμήθηκε. Τότε εἶδε τὸν Βασιλομάρτυρα Νικόλαο, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπε, ὅτι ὁ γιός της εἶναι ζωντανὸς κάπου στὴν Ρωσία καὶ πρόσθεσε: «Δὲν θὰ πεθάνῃς πρὶν ξαναδῆς τὸν γιό σου!».

Ὀλίγο ἀργότερα, ἡ γιαγιούλα ἔλαβε εἶδησι, ὅτι ὁ γιός της ἦταν ζωντανὸς καὶ μερικοὺς μῆνες ἀργότερα τὸν ὑποδέχθηκε μὲ μεγάλη χαρὰ, ὅταν ἐπέστρεφε σῶος ἀπὸ τὴν Ρωσία!

(β) Διηγείται ἡ ἁγία Γερόντισσα Ἀριάδνη, ἡ ὁποία εἶχε διατελέσει Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τοῦ Βλαδιμηρ στοῦ Σαν Φραντσίσκο τῶν Η.Π.Α., ὅτι ὅταν ἀκόμη εὐρίσκετο τὸ Μοναστήρι τους στὴν Σαγγάη τῆς Κίνας, ἐβάδιζε μίαν ἡμέραν τοῦ 1948 πρὸς τὸν Ναὸ γιὰ νὰ ἀνάψῃ τὰ κανδήλια.

Ξαφνικά, εἶδε τὸν Τσάρο Νικόλαο, ὁ ὁποῖος ἐξήρχετο ἀπὸ ἓνα κτίριο καὶ τῆς εἶπε, ὅτι ἡ Ἀδελφότητα θὰ ἔπρεπε νὰ μεταφερθῆ στὴν Ἀμερική, διότι ἐπρόκειτο οἱ Κομμουνισταὶ νὰ καταλάβουν τὴν πόλιν.

Πράγματι, τὰ γεγονότα ἐξελίχθησαν ὅπως εἶχε προείπει ὁ Τσάρος Ἅγιος Νικόλαος. Ἄς σημειωθῆ, ὅτι ὅταν ὁ Τσάρος προφήτευσε τὰ μέλλοντα, δὲν ὑπῆρχε κἀν ὑπόψία ὅτι θὰ ἐπεκράτουν οἱ Κομμουνισταὶ στὴν Κίνα!

(Ἔπεται τὸ Μέρος Δ')